

godkendte forvaltningsafdelinger og andre forvaltningssteder afgøres efter en konkret fortolkning af båndlæggelsesgrundlaget. På grund af ufuldstændige oplysninger om forvaltningsstedet i selve båndlæggelsesdokumentet vil dette i en række tilfælde næppe være praktisk gennemførligt. I øvrigt må det påregnes, at en konkret fortolkning af de enkelte båndlæggelsesdokumenter vil medføre en del retstvister, der vil besværliggøre og forsinke afgivelsen af midlerne fra overformyndieriet. Det kan endelig ikke udelukkes, at overførsel af båndlagte midler til forvaltning f. eks. hos privatpersoner i nogle tilfælde vil medføre uenighed om, hvorvidt de retsvirkninger, der hidtil har været knyttet til båndlæggelsen i overformyndieriet, vil bortfalde.

Overførsel til en godkendt forvaltningsafdeling bør ligeledes ske af legatmidler m. v., der er anbragt i overformyndieriet i medfør af en bestemmelse i en fundats eller et lignende dokument. Er dette ikke tilfældet, bør midlerne derimod kunne anbringes efter legatbestyrelsens frie valg, eventuelt med samtykke fra en tilsynsmyndighed.

Efter forslaget skal overformyndieriet også afgive midler, der bestyres for myndige personer efter den gældende overformyndierilovs § 1, stk. 3. Her må kontohaveren naturligvis som hovedregel frit kunne træffe bestemmelse om forvaltningsstedet, ligesom han vil kunne forlange midlerne udbetalt. I almindelighed må de skattepræmierede opsparingskonti, hvor indskud hidtil har kunnet ske i overformyndieriet, ligeledes kunne overføres til pengeinstitutter efter kontohaverens frie valg.

Til stk. 2. Ud over den i udkastet indeholdte myndigelse giver forslaget justitsministeren adgang til at fastsætte regler om den fortsatte bestyrelse i overgangsperioden af de midler, der skal afgives. En sådan hjemmel må anses for nødvendig, idet lovforslaget kun indeholder regler om bestyrelsen af de i § 1 nævnte midler.

Det er hensigten så vidt muligt at overlade til kapitalejeren at vælge det fremtidige forvaltningssted, dog med den begrænsning, der følger af reglerne i paragraffens første stk.

Det forekommer, at en arvelader eller legatstifter udtrykkeligt har udpeget et bestemt pengeinstitut som alternativt eller subsidiært forvaltningssted i forhold til overformyndieriet. I langt de fleste tilfælde er der tale om, at tvangsarv ifølge testamentets bestemmelser skal båndlægges enten i overformyndieriet eller i „Bikubens“ forvaltnings-

afdeling. Da der indtil ikrafttrædelsen af den gældende arvelov ikke fandtes andre båndlæggelsesinstitutter for tvangsarv, kan en sådan bestemmelse ikke i sig selv forstås som et ønske om, at midlerne nu overføres til „Bikuben“ og ikke til en af de andre forvaltningsafdelinger, der efter den nye arvelov er godkendt til bestyrelse af båndlagt tvangsarv. Også i andre tilfælde kan forudsætningerne for en bestemmelse om alternativt eller subsidiært forvaltningssted være bortfaldet, og det er derfor justitsministeriets opfattelse, at en sådan bestemmelse ikke bør begrænse kontohaverens valgfrihed.

Til stk. 3. Bestemmelsen omfatter ikke tilfælde, hvor testamentet, gavebrevet eller fundatsen selv giver mulighed for anbringelse af midlerne andre steder end i overformyndieriet. Dette er i forhold til udkastet søgt tydeliggjort ved formuleringen „... kun kan anbringes i overformyndieriet...“ i stedet for „... skal anbringes i overformyndieriet...“

Til § 9.

Når et pantebrev, der hidtil har været særskilt bestyret i overformyndieriet, overgår til bestyrelse i et andet pengeinstitut, bør en påtegning herom tinglyses bl. a. for at sikre, at det nye forvaltningssted får indkaldelse i tilfælde af tvangsauktion over fast ejendom, jfr. retsplejelovens § 561, stk. 2. Sådanne tinglysninger bør ligesom de i forslagets § 4 nævnte være gebyrfri.

Til § 10.

På Færøerne findes et stedligt overformyndier, og bestemmelserne herom er et færøsk særanliggende.

Den nugældende overformyndierlov omfatter heller ikke Grønland. Myndighedsloven er sat i kraft i Vestgrønland ved kgl. anordning nr. 63 af 6. marts 1959, og det overvejes for tiden at sætte den i kraft i Nord- og Østgrønland. Myndighedslovgivningens regler om indsættelse af den umyndiges midler i overformyndieriet findes imidlertid i vægebekendtgørelsen, der ikke gælder i Grønland. Da heller ikke loven om borteblevne omfatter Grønland, gælder der for dennes landsdels vedkommende ingen regler om indsættelse af midler i overformyndieriet. I praksis indsættes umyndiges kontante midler i den grønlandske sparekasse. Der henvises i øvrigt til § 8 i det samtidig fremsatte forslag til lov om anbringelse af umyndiges midler m. v.